

CARAMELLES

Costum religiosa, bella i alegre, és aquesta de cantar caramelles en la nit del Dissabte de Glòria i Diumenge de Pasqua al matí. El seu origen data probablement del segle XVI.

En la nostra vila, alguns anys abans de la guerra d'Alliberació, era casi oblidada.

Mn. Fèlix Paradedà, en el seu llibre «Proses i Versos» (1929) es planyia de que s'hagués perdut tan simpàtica tradició.

Es perdé, sens dubte, per mancar el benestar d'una pau com la que gaudim actualment.

Detalladament, ens explica Mn. Paradedà, en què consistia la festa primitivament:

«L'antiquíssima confraria de Nostra Senyora del Roser, tenia a càrrec seua organitzar i festejar la diada amb el cant de les Caramelles.

«Reunits, després del toc de Glòria, a casa de l'Administrador principal de l'Altar del Roser, aquests i demés administradors i qualques companys, tots ells ben endiumenjats, es disposaven a recórrer totes les cases de la vila. La «coixinera», com a instrument musical per acompanyar el cant dels goigs i intervals, no hi faltava pas. Tampoc hi mancaven algunes pistoles carregades amb sagó i un xic de pólvora, que servien per a fer salves i senyalar, segons fossin els dispars, un, dos, tres..., el número d'ous que queien a la cistella, suaument, per dessota de la blanca tovallola que la cobria.

«Així formada la colla dels cantaires passaven a fer la cerca-vila, saludant a cada casa amb aqueixa cantarella: «Cantarem?... No cantarem?..»

«El cistellaire marcava, llavors, amb els dits, la paga rebuda...

«Tot seguit, entonaven algunes estrofes dels antics goigs del Roser, que diuen:

«Vostres Goigs amb gran plaer»
cantarem, Verge Maria,
puix la vostra Senyoria
és la Verge del Roser...»

* * *

El nom primitiu no era el de Caramelles; s'en deia «anar a cantar goigs». Perque això era, precisament, el que cantaven les colles, el mateix els que recaptaven per l'Obra de l'església que els que destinaven els obsequis a fer un dia d'esbarjo, amb un esplèndid beurenar en alguna font de la rodalia.

Els goigs que cantaven eren, generalment, els de la Mare de Déu de Núria, de la Mare de Déu del Mont, de la Pasqua i els profans de Les Noies.

El nom de Caramelles, probablement es deu a que, primitivament, començaren a utilitzar l'instrument musical del mateix nom, un rústic flabiol de pastor, anomenat també «caramillo».

No fa pas molts anys, en el veïable de Sant Genís, de parentesc històric al nostre, es cantaven encara els esmentats goigs, precedits de la següent salutació o presentació:

«Tú, company que vas davant,
daràs un pic a la porta
i diràs: — Obriu, si us plau,
que aquí arriben amics vostres.
No venim per res de mal
sino per da-us alegria.
Déu vos salvi quant teniu
i la humil Verge Maria.»

Acabada l'actuació, solien, al despedir-se, cantar el següent comiat:

«Celebreu la Pasqua
amb felicitat,
que el Fill de Maria
ha ressucitat.»

* * *

En els nostres dies, gràcies a la pau que gaudim i a la protecció que es dispensa a les tradicions, manifestacions culturals i artístiques, podem fruit cada any de belles i inspirades composicions, generalment obra d'artistes locals, interpretades magistralment per homes, joves i infants, que ens procuren un gaudi espiritual incomparable.

J. Colomé

Ens plau recordar, que el proper Dissabte de Glòria sortiran a cantar les típiques Caramelles els «Aspirants i Benjamins d'A. C.» a les deu del matí i l'«Agrupació Coral La Barretina» a les 7 de la tarda.

LA NOSTRA OFRENA

CARAMELLES

A l'Agrupació Coral
«La Barretina»

Cantem la gran victòria d'aquest dia ara que el cor es sent embadalit per la naixent gentil policromia d'estels lluents i branques que han florit!

Cantem amb l'esperit ple d'alegria i al·leluem al nostre Redemptor que ens fa sentir la dolça benaurança d'un bell present i d'un futur millor.

Commemorant la celestial conquesta que l'Univers pregona il·lusionat, tots els cloquers van repicant a festa forjant un càntic alegro i alat,

fressen les ones una lleu tonada, els ocellics reflen dolçament i, fins els pétals de la flor que es bada, clamen l'encís del gran ressorgiment.

Que el nostre cant floreixi amb galania dessota el tàlem de la nit joliu com un ressò del goig de l'harmonia de la naturalesa que reviu!

Rebin les llars la vibració adalida com un present de vera estimació, al recordar la Pasqua beneida el gran succés de la Resurrecció!!

LLUIS GARRIGA

La Agrupación Coral «La Barretina» que dirige el Mtro. D. José Vicens Mornau y que sigue manteniendo esta simpática tradición en nuestra villa. La fotografía fué obtenida cuando su excursión a Bañolas (Gerona) en 23 de Mayo de 1948.